

JUSTITISMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 27. februar 2012
Dok.: 355952

Udkast til tale
til brug for besvarelsen af samrådsspørgsmål Æ og Ø fra
Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik
den 15. marts 2012, kl. 10.00

Samrådsspørgsmål Æ:

Kan ministeren garantere, at regeringen ikke åbner op for, at ikke-danske statsborgere kan blive politibetjente?

Samrådsspørgsmål Ø:

Er ministeren enig med spørgeren i, at politiet ikke skal reduceres til at integrationsprojekt, f.eks. ved at give ikke-danske statsborgere mulighed for at blive politibetjente?

[Indledning]

Jeg vil gerne indlede med at takke udvalget for lejligheden til her i dag at uddybe regeringens holdning til, om der bør være krav om dansk statsborgerskab for at blive ansat som politibetjent. Jeg vil samtidig benytte muligheden for at redegøre nærmere for det gode integrationsarbejde, som i disse år finder sted i dansk politi.

[Politiets overordnede personale- og ledelsespolitik]

2. Inden jeg vender mig mod samrådsspørgsmålene, vil jeg gerne understrege, at regeringen vægter mangfoldigheden i samfundet meget højt og anser mangfoldighed som en gevinst for os allesammen.

Det er kommet klart til udtryk i regeringsgrundlaget, *Et Danmark, der står sammen*, at det er regeringens ønske at fremme et Danmark, hvor mennesker bliver bedømt på, hvad de rent faktisk gør, og ikke på, hvordan de ser ud, eller hvor de kommer fra.

Derfor ønsker regeringen også at forbedre integrationsindsatsen bl.a. for at få flere personer med anden etnisk baggrund end dansk i arbejde – det gælder både på det offentlige arbejdsmarked og i det private erhvervsliv.

3. De stillede spørgsmål, måske særligt spørgsmål Ø, synes at bygge på en underliggende præmis om, at det er udtryk for en negativ udvikling, når det tillades andre end etniske danskere at varetage stillinger inden for politiet.

Til det må jeg klart sige, at det er en præmis, som jeg på ingen måde vil anerkende. Jeg synes, præmissen er udtryk for en både snæversynet og utidssvarende samfundsopfattelse, som jeg hverken kan eller har lyst til at tilslutte mig.

Tværtimod er jeg selv af den opfattelse, at det er vigtigt, at medarbejdersammensætningen i politiet så vidt muligt afspejler befolkningssammensætningen i det samfund, som politiet er sat i verden for at betjene og passe på.

Jeg ved, at Rigspolitiet deler denne opfattelse, og at mangfoldighed derfor også indgår som et væsentligt element i den overordnede personale- og ledelsespolitik for dansk politi.

Der stilles derfor i almindelighed heller ikke krav om, at ansøgere til stillinger inden for politiet skal have dansk statsborgerskab for at kunne opnå ansættelse.

Politiet ønsker både kvinder og mænd med dansk eller anden baggrund som ansøgere. Og politiet ansætter, som enhver anden arbejdsgiver, den bedst kvalificerede ansøger til en ledig stilling. Den pågældendes statsborgerskab eller køn er i den henseende helt underordnet.

[Kravet om dansk statsborgerskab for polititjenestemænd]

5. Efter disse mere generelle bemærkninger om politiets fokus på og ønske om mangfoldighed, vil jeg nu vende mig mod det, som vel først og fremmest er årsagen til dette samråd. Nemlig det forhold, at vi for en bestemt gruppe ansatte i politiet som noget helt særligt stiller krav om dansk statsborgerskab for ansættelse.

Den særlige gruppe af ansatte, det drejer sig om, er de egentlige polititjenestemænd, som indgår i politistyrken, og hvor der gør sig helt særlige forhold gældende.

Disse særlige forhold indebærer først og fremmest, at der er tale om en gruppe af statsansatte, som samfundet har valgt at udstyre med ekstraordinære beføjelser.

For at kunne varetage de opgaver, som efter politiloven påhviler politiet, er politistyrken – og dermed den enkelte ansatte – tillagt omfattende beføjelser til på statens vegne at foretage tvangsindgreb og udøve magt overfor borgerne her i landet.

Denne tildeling af magtbeføjelser i forhold til borgerne er særlig for polititjenestemænd, og derfor mener jeg også, at det er både rimeligt og velbegrundet, når vi stiller særlige krav til denne gruppe.

Det handler grundlæggende om at minimere risikoen for magtmisbrug over for polititjenestemændene og at sikre den enkelte politimands tilknytning til og loyalitet over for staten.

Det er på den baggrund Rigspolitiets vurdering, at der fortsat må lægges stor vægt på den tilknytning til staten, som et dansk statsborgerskab er udtryk for.

Som jeg tidligere har tilkendegivet, deler jeg Rigspolitiets vurdering. Jeg er således enig i, at det forhold, at vi som samfund har udstyret polititjenestemænd med nogle helt særlige beføjelser til at foretage tvangsindgreb og udøve magt over for borgerne, nødvendiggør, at denne gruppe har en særlig tilknytning til og loyalitet over for Danmark.

Det bidrager kravet om statsborgerskab og ansættelsen som tjenestemand til at sikre, og derfor har jeg heller ingen planer om at afskaffe kravet om, at ansættelse i den egentlige politistyrke kræver dansk indfødsret.

[Rigspolitiets rekrutteringsindsats blandt ikke etniske danskere]

6. Som jeg indledte med at nævne, har Rigspolitiet en klar målsætning om at øge tilgangen af personer med anden etnisk baggrund end dansk til politistyrken, da man vurderer, at det vil bidrage til at øge befolkningens tillid til politiet, hvis sammensætningen af politibetjente afspejler befolknings sammensætningen i samfundet.

Rigspolitiet ønsker derfor at rekruttere blandt et bredt udsnit af befolkningen og prioriterer derfor ansøgere af begge køn og med forskellige kvalifikationer samt forskellig kulturel, social og etnisk baggrund til politistyrken.

Men selv om Rigspolitiet gør sig store anstrengelser for at rekruttere bredt, har man konstateret, at forholdsvis flere ansøgere med anden etnisk baggrund end dansk fortsat ikke opfylder ansættelseskravene for at blive ansat i politistyrken.

For at øge tilgangen af kvalificerede ansøgere med anden etnisk baggrund dansk til politiet, har Rigspolitiet derfor iværksat en række initiativer, som bl.a. indebærer:

- At ansøgere med anden etnisk baggrund end dansk, som har potentiale, men som ikke umiddelbart opfylder ansættelseskravene, kontaktes telefonisk og vejledes om udviklingsmuligheder.
- Voksenpraktik og mentorordninger, hvor en ansøger med anden etnisk baggrund end dansk sættes sammen med en ansat politibetjent (typisk med dansk baggrund) for at få vejledning og supervision med henblik på at kvalificere sig til ansættelse som politibetjent.
- Der er iværksat en hvervekampagne med bl.a. en hjemmeside for rekruttering, hvor der også er sat fokus på mangfoldighed. Der er senest udarbejdet en folder med titlen ”Politijobbet – en fremtid for dine børn?” på otte forskellige sprog, som er målrettet forældregenerationen. Folderne er beregnet til brug lokalt i politikredsene ved møde med boligforeninger eller etniske foreninger.
- Politiet samarbejder med en række uddannelsesinstitutioner samt interesseorganisationer og foreninger, hvor der arbejdes med integration.

Rigspolitiet har desuden oplyst, at man for tiden deltager i en undersøgelse iværksat af Institut for Menneskerettigheder, der bl.a. sætter fokus på, hvorfor ansøgere med etnisk minoritetsbaggrund kun i mindre udstrækning klarer politiets rekrutteringstest. Rapporten om undersøgelsen forventes at foreligge inden for kort tid, og den vil naturligvis indgå i Rigspolitiets overvejelser om fremadrettede rekrutteringstiltag.

[Afslutning]

7. Hvis jeg her til sidst kort skal opsummere, er det altså både min og politiets egen opfattelse, at politiets sammensætning så vidt muligt bør afspejle

befolkningssammensætningen i det omgivende samfund. Og jeg mener, at politiet bør høste anerkendelse for at gøre en stor indsats for i højere grad at rekruttere bl.a. personer med anden etnisk baggrund end dansk.

Samtidig er der imidlertid, som jeg har været inde på, visse tungtvejende grunde som gør, at der for ansættelse i den egentlige politistyrke stilles krav om dansk statsborgerskab.

Og dette krav har jeg som nævnt ingen planer om at ophæve.

Tak for ordet.